دید و بازدید

دیدار وزرای ارشاد و بهداشت با اصغر شاهوردی

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و وزیر بهداشت درمان و آموزش پزشکی به دیدار اصغر شاهوردی صدابردار با سابقه سینمای ایران رفتند. به گزارش خبرگزاری هنر ایران؛ در آستانه فرارسیدن سال نو سید عباس صالحی وزیر ارشاد با همراهی محمدرضا ظفرقندی وزیر بهداشت و درمان و آموزش پزشکی به دیدار اصغر شاهوردی هنرمند پیشکسوت سینمای ایران رفتند. در این دیدار رائد فریدزاده رئیس سازمان سینمایی، سیدمجید میراحمدی مدیرعامل صندوق اعتباری هنر، علی دهکردی مدیرعامل خانه سینما، احمد میرعلایی تهیه‌کننده، پرویز آبنار و بهروز معاونیان هنرمندان پیشکسوت صدابرداری نیز حضور داشتند. گفتنی است که اصغر شاهوردی ۱۸ سال پیش در بازگشت از صحنه یکی از فیلم‌ها با تصادف و بعد از آن هم با آسیب‌های شدید نخاعی مواجه شد و تمام این هجده سال را در بستر بوده است.

نمایش خانگی

انتشار سریال «وحشی» از ۲۵ فروردین

سریال «وحشی» به کارگردانی هومن سیدی از ۲۵ فروردین منتشر خواهد شد. به گزارش ایرنا؛ در جدیدترین اطلاعات رسمی که در فاصله یک ماه مانده تا آغاز انتشار «وحشی» درباره این سریال منتشر شده؛ روابط عمومی سریال اعلام کرده که «وحشی» به نویسندگی و کارگردانی هومن سیدی و تهیه‌کنندگی محمدرضا صابری از دوشنبه ۲۵ فروردین ۱۴۰۴ به صورت اختصاصی از «فیلم‌نت» منتشر خواهد شد. این سریال که بعد از «قورباغه» دومین سریال هومن سیدی در شبکه نمایش خانگی است؛ با بازی جواد عزتی، نگار جواهریان، احسان امانی، علیرضا ثانی‌فر، مهدی صباغی و محمد صابری جلوی دوربین رفته است.

گالری

«پرتره‌های سیاه» در خانه هنرمندان

در آستانه نوروز ۱۴۰۴، خانه هنرمندان ایران نمایشگاهی از عکس‌های زنده‌یاد سعدی افشار یاقوت سیاه تئاتر سنتی ایران را با عنوان «پرتره‌های سیاه» برپا می‌کند. به گزارش روابط عمومی خانه هنرمندان ایران؛ در این نمایشگاه مجموعه عکس‌های رضا موسوی عکاس، طراح و کارگردان از آخرین حضور صحنه‌ای زنده‌یاد سعدی افشار در نمایش «قولنج» به کارگردانی حسین بابایی که سال ۱۳۸۸ در تماشاخانه سنگلج روی صحنه رفت، در گالری محیطی خانه هنرمندان ایران به نمایش گذاشته می‌شود تا در آستانه سال نو، یاد و خاطره این چهره شاخص نمایش‌های آیینی، سنتی گرامی داشته شود. این نمایشگاه که روز گذشته افتتاح شد، تا ۱۵ فروردین ۱۴۰۴ در گالری محیطی خانه هنرمندان ایران برپا خواهد بود.

آگهی فقدان سند مالکیت

خانم ربابه منتظریان احدی از وراث مرحوم ابوالقاسم منتظریان با تقدیم دو برگ استشهادیه مصدق شده بشماره مدعی است که سند مالکیت ششدانگ پلاک **۱۰۰۷** اصلی واقع در بخش **۳** شهر کرمانشاه بنام ابوالقاسم منتظریان و فرج اله منتظری و طوبی خانم پور تحاوری و زرین خانم وهاب زاده هر یک به نسبت به**۱/۵** دانگ مشاع از ششدانگ ذیل ثبت **۱۴۹۸** و صفحات **۴۹۹** دفتر **۱۶/۳** و بشماره سریال‌های **۸۱۳۰** و **۸۱۳۰** و فاقد سریال و فاقد سریال صادر و تسلیم گردیده است سپس خانم زرین خانم وهاب زاده مقدار **۱/۵** دانگ مشاع از ششدانگ مالکیت خود را طبق سند قطعی شماره **۱۱۰۵۲** و **۱۱۰۴۳** دفتر **۶** به فرنگیس خانم رجویی منتقل نموده است که ذیل ثبت **۱۴۹۸** ص **۵۱۱** دفتر **۱۶/۳** بنامش ثبت گردیده است و در ادامه فرنگیس خانم رجویی و طوبی پور تحاوری بالمناصفه سه دانگ مشاع از **۶** دانگ پلاک فوق را طبق سند قطعی شماره **۱۰۵۵۴** و **۱۰۵۵۳** دفتر **۳** به اسماعیل داروگر منتقل نموده اند و سپس نامبرده طبق سند قطعی شماره **۱۰۵۹۸ – ۱۰۵۸۹** مورخ دفتر **۳** مقدار سه دانگ مورد مالکیت خود را به فرج اله منتظری منتقل نموده است که میزان مالکیت فرج اله منتظری نسبت به **۱/۵** دانگ مشاع از ششدانگ به انضمام سه دانگ خریداری شده از اسماعیل داروگر جمعا **۴/۵** دانگ میباشد و ابوالقاسم منتظریان نیز مقدار یک سوم از **۱/۵** دانگ مورد مالکیت خود را طبق سند وصیت شماره **۲۲۳۳۰ – ۲۲۳۲۲** – مورخ **۱۳۲۵/۱۲/۰۷** دفتر یک کرمانشاه به فرج اله منتظری وصیت نموده است که سند مالکیت ابوالقاسم منتظریان بمیزان **۱/۵** دانگ مشاع از ششدانگ پلاک فوق به استثنای یک سوم مورد وصیت فوق از **۱/۵** دانگ پلاک اخیر بشماره سریال **۸۱۳۰** به علت جابجایی مفقود گردیده است لذا مراتب طبق ماده **۱۲۰** – آیین نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی می‌شود تا چنانچه فرد یا افرادی مدعی انجام معامله یا وجود سند مالکیت در نزد آنان باشد از تاریخ انتشار این آگهی به مدت **۱۰** روز مراتب را به این اداره اعلام دارند در غیر اینصورت نسبت به صدور سند مالکیت طبق مقررات اقدام و سند مالکیت اولیه از درجه اعتبار ساقط و ابطال خواهد شد

م الف ۵۸۲۷

آگهی فقدان سند مالکیت

خانم ربابه منتظریان احدی از ورثه مرحوم ابوالقاسم منتظریان با تقدیم دو برگ استشهادیه مصدق شده بشماره مدعی است که سند مالکیت ششدانگ پلاک **۱۰۰۲** الی **۱۰۰۶** اصلی (**که برابر بخشنامه استاندارد سازی پلاک‌ها به پلاک ۱۰۰۶ اصلی تغییر یافته**) واقع در بخش **۳** شهر کرمانشاه بنام ابوالقاسم منتظریان و فرج اله منتظری و نقی سالاروندی هر یک نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ ذیل ثبت **۱۴۹۹** و صفحات **۵۱۵** و **۵۱۹** و **۵۲۳** دفتر **۳/۱۶** صادر و تسلیم گردیده است سپس آقای نقی سالاروندی مقدار دو دانگ خود را طبق سند قطعی شماره **۱۶۶۶۴** و **۱۶۶۳۰** مورخ **۱۳۲۳/۰۹/۲۵** دفتر **۵** به آقایان ابوالقاسم و فرج اله منتظری بالسویه منتقل نموده است و سپس آقای ابوالقاسم منتظریان مقدار یک سوم از سه دانگ مورد مالکیت خود را طبق سند وصیت نامه شماره **۲۲۳۳۰** و **۲۲۳۲۲** مورخ **۷ بهمن ۱۳۲۵** دفتر یک به فرج اله منتظری وصیت نموده است که سند مالکیت ابوالقاسم منتظریان بشماره سریال **۱۸۷۵۰** نسبت به دو دانگ مورد مالکیت خود ذیل ثبت **۱۴۹۹** ص **۵۱۵** دفتر **۳/۱۶** به انضمام مقدار یک دانگ خریداری شده از نقی سالاروندی که ذیل ثبت **۱۴۹۹** و ص **۵۲۳** دفتر **۳/۱۶** و فاقد سریال می باشد جمعا سه دانگ به استثنای یک سوم دانگ مورد وصیت فوق از سه دانگ پلاک فوق به علت جابجایی مفقود گردیده است لذا مراتب طبق ماده **۱۲۰** – آیین نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی می‌شود تا چنانچه فرد یا افرادی مدعی انجام معامله یا وجود سند مالکیت در نزد آنان باشد از تاریخ انتشار این آگهی به مدت **۱۰** روز مراتب را به این اداره اعلام دارند در غیر اینصورت نسبت به صدور سند مالکیت طبق مقررات اقدام و سند مالکیت اولیه از درجه اعتبار ساقط و ابطال خواهد شد

م الف ۵۸۲۶

فرشاد نادری

مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو

گزارش «شهروند» درباره کوچ تلخ هنرمندانی که در سال ۱۴۰۳ جامعه هنر را تنها گذاشتند

می‌رن آدما...

[شهروند] سال ۱۴۰۳ یکی از تلخ‌ترین سال‌هایی بود که جامعه هنر و هنرمندان در یکی دو دهه گذشته تجربه کرده‌اند. سالی مالامال از خداحافظی تلخ هنرمندانی دوران‌ساز با صحنه روزگار- که با وداع بهاری رضا داودنژاد در روزهای آغازین سال کلید خورد و در ادامه کوچ غم‌انگیز هنرمندانی چون سعید راد، زهرا یا زری خوشکام، پری صابری، ژاله علو، منوچهر والی‌زاده و بسیار نام‌ها و نشان‌های درخشان دیگر جامعه هنری ایران‌زمین را داغ‌دار کرد. هنرمندانی که برخی در سال‌های پربار زندگی‌شان بودند، موی سپید کرده و مجرب، و برخی دیگر نیز در آغاز یا میانه‌های راه- مانند همان رضا داودنژادی که رفتنش با غمی سنگین و نوعی تلخی غیرقابل تحمل همراه بود. این مطلب در آخرین هفته سال ۱۴۰۳ برای گرامی‌داشت یاد و خاطره این هنرمندان فقید منتشر می‌شود...

یکی از هنرمندانی که با این که در عرصه‌های سینما، تلویزیون و شبکه نمایش خانگی درخشیده بود، اما در زمان خداحافظی از روزگار خود هنوز اگر هم نه در آغاز، که در میانه‌های این راه دشوار بود؛ رضا داودنژاد است. بازیگر جوانی که سال‌ها با بیماری مبارزه کرده بود و به خصوص در ماه‌های پایانی عمرش روزهای دشواری را در بیمارستان گذراند. ولی با این حال، حتی منتظره بودن درگذشت این بازیگر ۴۳ ساله نیز چیزی از تلخی این فقدان کم نکرد و بازیگر فیلم‌هایی چون «مصائب شیرین»، «کلاس هنرپیشگی»، «هوو»، «بچه‌های بد»، «لامینور»، «هشت‌پا» و «بیرو» وقتی در اولین روزهای سال، درست در روز سیزدهم فروردین درگذشت، هنرمندان و البته مخاطبان سینما به یک اندازه از این رخداد تلخ شگفت‌زده و شوکه شدند.

ستاره بعدی که با وداعش آسمان سینمای ایران را تاریک‌تر کرد، زهرا خوشکام بازیگر پیشکسوت سینما، همسر زنده‌یاد علی حاتمی و مادر لیلا حاتمی بود که وقتی در ۲۸ اردیبهشت‌ماه در سن ۷۷ سالگی درگذشت، جدای از آثار ماندگاری که در سینمای قبل از انقلاب به‌خصوص در همکاری با همسرش داشت، در یکی دو دهه اخیر فیلم‌های درخشان و دوران‌سازی چون «شعله‌ور»، «طلاخون»، «در دنیای تو ساعت چند است» و «سیمای زنی در دوردست» را نیز به کارنامه‌اش اضافه کرده بود. سعید راد نیز تا حد زیادی موقعیتی مشابه داشت. یکی از بازیگران نام‌آشنای سینمای ایران که قبل از انقلاب با حضور در فیلم‌هایی مانند «صبح روز چهارم»، «تنگنا»، «خداحافظ رفیق»، «صادق کرده» و «سفر سنگ» یکی از شمایل‌های سینمای معترض و اندیشمند موسوم به موج نو به شمار می‌آمد و بعد از انقلاب نیز- تا روز اول مرداد که در سن ۷۹ سالگی درگذشت- آثاری به یادماندنی از قبیل «خط قرمز»، «عقاب‌ها»، «دادشاه»، «دوئل»، «چ»، «پایان خدمت» و سریال‌های ماندگاری چون «گیلدخت»، «سرزمین مادری» و «در چشم باد» را در سینما و تلویزیون ایران به یادگار گذاشته بود.

پری صابری کارگردان برجسته تئاتر که در سال‌های اخیر با بیماری دست‌وپنجه نرم می‌کرد، یکی دیگر از هنرمندانی بود که پیش از این که روز ۲۰ شهریورماه برای همیشه از صحنه زندگی خداحافظی کند، از شمایلی ستاره‌گون بهره‌مند شده بود. او که یکی از نام‌های تاثیرگذار تاریخ تئاتر مدرن ایران بود، نمایش‌هایی چون «من به باغ عرفان»، «بیژن و منیژه»، «شمس پرنده»، «من از کجا، عشق از کجا»، «هفت شهر عشق»، «باغ دلگشا»، «رند خلوت‌نشین»، «یوسف و زلیخا» و البته «شش شخصیت در جستجوی نویسنده» و «آنتیگونه» را در کارنامه داشت.

و در نهایت در شروع زمستان امسال باغ هنر ایران ژاله علو را از دست داد- که یکی از بزرگان هنر کشور در عرصه‌های تئاتر، سینما، رادیو و تلویزیون بود که در روز سوم دی‌ماه در ۹۷ سالگی چشم از جهان فروبست...

●●●

اما در میان هنرمندانی که کمتر برای مخاطبان عام سینما و تلویزیون شناخته شده بودند، یکی از اولین درگذشته‌های ۱۴۰۳ رضا شیخی فیلمبردار و تصویربردار سینما و تلویزیون بود که در ۱۰ اردیبهشت‌ماه از دنیا رفت. شیخی سریال‌هایی چون «بچه مهندس»، «جراحت» و «گل‌های گرمسیری» را تصویربرداری کرده بود. چند روز بعد، در ۲۶ اردیبهشت نیز شاهد درگذشت سیدعلی اکبر طوفان‌پناه بودیم که در فیلم‌هایی مانند «معصوم»، «باغ گیلاس» و «عیاران» ایفای نقش کرده بود.

فتح‌الله طاهری تعزیه‌خوان و بازیگر پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون و تعزیه‌خوان که روز ۱۹ مردادماه در سن ۷۳ سالگی درگذشت؛ هوشنگ حریرچیان هنرمند پیشکسوت اصفهانی با فیلم‌ها و سریال‌هایی مانند «عکاس باشی»، «جعفرخان»، «عزیز میلیون دلاری»، «قاعده بازی»، «یک بوس کوچولو»، «فرش باد»، «گاهی به آسمان نگاه کن»، «خاتون»، «آشپزباشی»، «ساختمان پزشکان»، «پژمان»، «تفنگ سرپر» و «هشت بهشت» که به‌رغم این‌که آرزو داشت ۱۰۰ سال زندگی کند، ۲۹ مردادماه در سن ۹۲ سالگی درگذشت؛ حسین خانی‌بیک بازیگر فیلم‌ها و سریال‌هایی چون «مختارنامه»، «شب دهم»، «روزگار جوانی»، «غریبانه»، «دیپلمات» و «پلیس جوان» که در ۳۰ مردادماه در سن ۸۳ سالگی از دنیا رفت؛ و زهره حمیدی بازیگر آثاری چون «شوق پرواز»، «خوش خیال»، «کاراگاه»، «بهشت گمشده»، «تولدی دیگر»، «من و شارمین»، «خداداد»، «فرشتگان بی‌بال»، «لبه تیغ»، «پسکوچه‌های شمرون»، «نرگس» و «دردسر والدین» که در ۴ شهریورماه در سن ۶۷ سالگی درگذشت؛ دیگر بازیگرانی هستند که در تابستان ۱۴۰۳ دار فانی را وداع گفتند.

●●●

در ادامه نیز جامعه هنری ایران به سوگ صدرالدین حجازی نشست. بازیگر قدیمی فیلم‌هایی چون «ناخدا خورشید»، «روز شیطان»، «مزاحم»، «سنتوری»، «تردید» و «خرس» که در تلویزیون نیز سریال‌های خاطره‌انگیزی چون «کوچک جنگلی»، «روزی روزگاری»، «تنهاترین سردار»، «تفنگ سرپر»، «زیرزمین»، «ساعت شنی»، «مرد دو هزار چهره»، «چاردیواری»، «مختارنامه»، «نابرده رنج»، «کیمیا» و «بانوی سردار» را داشت، دیگر هنرمندی بود که با کوچ خود دنیای هنر ایران را سوگوار کرد. مانند اکبر احمدی بازیگر پیشکسوت سینما، تلویزیون و تئاتر؛ امیرمحمد صادقی بازیگر جوان تئاتر؛ حسین توشه بازیگر باسابقه سینما، تلویزیون و تئاتر؛ نبی‌الله پیرهادی بازیگر سینما و تلویزیون؛ و شهرام میراب اقدم مستندساز برجسته کشور؛ دیگر هنرمندانی بودند که کوچ‌شان سال ۱۴۰۳ را تبدیل به یکی از تلخ‌ترین سال‌های اخیر برای اهالی هنر کرد.

●●●

در پایان هم می‌رسیم به هنرمندان دوبله- از قبیل ایرج رضایی دوبلور و مدیر دوبلاژ باسابقه که ۲۹ بهمن‌ماه در ۸۹ سالگی درگذشت. چند روز بعد از این هنرمند هم که صدایش به جای بسیاری از بازیگران مطرح سینما چون باد اسپنسر در «آس برنده»، رابرت دووال در «شهامت واقعی»، ریچارد هریس در «رابین و ماریان» و پیتر سلرز در «پارتی» طنین انداز شده بود، منوچهر والی‌زاده از دنیا رفت و یک صدای خاطره‌انگیز دیگر نیز خاموش شد. والی‌زاده که به جای بسیاری از بازیگران برجسته سینما چون تام هنکس، جان تراولتا، تام کروز، هریسون فورد، نیکلاس کیج، جیسون استاتهام، جیم کری، ویل اسمیت، ادی مورفی، رابرت واگنر و الویس پریسلی صداپیشگی کرده بود، روز اول اسفندماه در ۸۴ سالگی چشم از جهان فروبست.

درگذشت امیرحسین حاجیلو بازیگر جوان تئاتر در ۲۳ سالگی و پس از او نیز به فاصله اندکی شاپور عظیمی منتقد سینما و نویسنده کتاب‌های سینمایی، جلیل شعبانی تهیه‌کننده سینما، عبدالرضا فریدزاده شاعر و نمایشنامه‌نویس، منوچهر امیری بازیگر و شماری دیگر از هنرمندان شهرستانی از قبیل محسن متین، حسین دهقانی، بیژن رسولی، علی اصغر قادری‌پناه، کاظم طرفی‌نژاد مرتضی اردستانی و... که دیگر چهره‌های هنری بودند که امسال در آغوش خاک آرام گرفتند، از دیگر اتفاق‌های دردناک امسال بود.

سال ۱۴۰۳ یکی از تلخ‌ترین سال‌هایی بود که جامعه هنر و هنرمندان در یکی دو دهه گذشته تجربه کرده‌اند. سالی مالامال از خداحافظی تلخ هنرمندانی دوران‌ساز با صحنه روزگار- که با وداع بهاری رضا داودنژاد در روزهای آغازین سال کلید خورد و در ادامه کوچ غم‌انگیز هنرمندانی چون سعید راد، زهرا یا زری خوشکام، پری صابری، ژاله علو، منوچهر والی‌زاده و بسیار نام‌ها و نشان‌های درخشان دیگر جامعه هنری ایران‌زمین را داغ‌دار کرد

فرجام سینماهای متروکه چه خواهد شد؟!

درمان یک زخم، یک بار برای همیشه

خبر فروش سینما پارس به سوژه داغ این روزهای سینمای ایران تبدیل شده است. خبری که با واکنش‌های بسیاری مواجه شده و اندوهی را در آستانه سال نو برای سینمادوستان و به‌ویژه کسانی که با این سینما خاطره دارند، برانگیخته است. سال گذشته بود که سینما عصر جدید نیز به چنین وضعیتی گرفتار آمد و موج مهیبی از اظهارتاسف‌ها را به خود دید. قبل از آن نیز سینما بولوار چنین وضعیتی را تجربه کرد و امروز هم سوژه سینما پارس حسابی داغ است. همه این سینماها، به دلیل مستهلک بودن، سال‌ها از نظر اقتصادی راکد مانده‌اند و در نتیجه، صاحبان این اماکن، تصمیم گرفتند تا در شرایطی که هیچ آینده‌ای برای سینماهای خود متصور نیستند، نسبت به فروش آنها اقدام کنند. این مساله در حالی تکرار می‌شود که مدیران سینمایی تقریبا در تمام این غائله‌ها سکوت کردند و ترجیح دادند اظهارنظری نکنند. رویکردی که دست‌کم در سال‌های گذشته دیده شده و ظاهرا نباید از آن متعجب شد اما واکاوی این تعطیلی‌ها و تحلیلی که می‌توانیم نسبت به آن داشته باشیم، این مهم را اثبات می‌کند که مدیران سینمایی و نهادهای تابعه آنها می‌توانند برای در دست گرفتن زمام این سینماها، وارد گود رقابت شده و نسبت به انتقال کاربری این اماکن اقدام کنند. در واقع این موضوع می‌تواند این مساله را متذکر شود که مدیریت سینمایی کشور می‌تواند یک بار برای همیشه به این مساله وارد شود و با در دست گرفتن زمام تولیت این اماکن متروکه آنها را به ناوگان سینمایی کشور بازگرداند...

●●●

هم‌اکنون بیشتر از ۱۰ سینما به وضعیت سینما پارس دچار هستند که ازجمله آنها می‌توان به عصر جدید، شهر قشنگ، ایران، روشن، کریستال، آسیا، البرز، رادیوسیتی، متروپل، شیرین، رکس و... اشاره کرد. این ظرفیت، به‌خوبی می‌تواند در اختیار دولت درآمده و به‌عنوان سینماهای دولتی، به ناوگان سینمایی کشور افزوده شود. در سال‌های اخیر، بخش خصوصی تقریبا عهده دار همه موارد راه‌اندازی‌های سینمایی کشور بوده که در مجتمع‌های تجاری، پردیس‌های چندسالنه راه‌اندازی شدند. با توجه به تعدد این مجتمع‌ها، طبیعتا بخش خصوصی رغبتی برای خریداری سینماهای قدیمی و راه‌اندازی مجدد آنها ندارد بنابراین فرصتی برای ورود مراجع سینمایی دولتی است! در چشم‌انداز اولیه، سینمای ایران باید به تعداد ۱۰۰۰ و در گام بعد نیز ۲۰۰۰ سالن داشته باشد. رسیدن به ۱۰۰۰ سالن تقریبا قطعی است و سینمای ایران احتمالا تا پایان سال آینده به این محدوده خواهد رسید. اما برای رسیدن به ۲۰۰۰ سالن باید برنامه‌ریزی درست و هوشمندانه‌ای در نظر داشت و دیگر نمی‌توان تنها به ظرفیت مجتمع‌های تجاری بسنده کرد. این دایره بسته چاره‌ای باقی نمی‌گذارد جز اینکه بخشی از ناوگان با خریداری، ترمیم و تجهیز سینماهای قدیمی تامین شود و این زخم یک بار برای همیشه ترمیم یابد.